

Hof Den Bosch, 9 november 2021
Nr. ECLI:NL:GHSHE:2021:3353

Reikwijdte van aan adviseur gegeven opdracht

De adviseur dient zich bij het uitvoeren van de aan hem gegeven opdracht te gedragen zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur mag worden verwacht. Om te kunnen beoordelen of de adviseur zich overeenkomstig de op hem rustende zorgplicht heeft gedragen, zal allereerst vastgesteld moeten worden welke opdracht de klant aan hem heeft verstrekt. Het is immers niet per se zo dat een verzekeringnemer – die geconfronteerd wordt met een afwijzing van de dekking – de gevolgen hiervan zomaar kan verleggen naar de adviseur. In deze zaak buigt het hof zich in navolging van de rechtbank over de vraag of de adviseur zich in voldoende mate heeft ingespannen om voor een passende verzekering te zorgen. De casus was als volgt.

X exploiteert een agrarisch bedrijf waarbij leghennen en vleeskuikens worden opgefokt. Op de bedrijfslocatie van X staan stallen voor pluimvee, een open kapschuur en een stalling. Ten behoeve van het onroerend goed is er via bemiddeling van de adviseur, een verzekeringsovereenkomst gesloten met (de rechtsvoorganger van) ASR. De stalling wordt omschreven als risicoadres 9. Voor dit risicoadres is er bij ASR een uitgebreide dekking waarbij hagelschade wordt vergoed tot maximaal 10 procent van het verzekerde bedrag. Voor de overige stallen (1 tot en met 8) is er slechts een brand-stormdekking waarbij hagelschade van dekking is uitgesloten. In juni 2016 was er sprake van extreem weer. Tijdens een 'supercel' zijn er in een zware onweersbui grote hagelstenen gevallen. Deze hagelstenen hebben schade veroorzaakt aan de (daken van) de stallen 1 tot en met 8. Stal 9 heeft geen schade opgelopen. ASR verleent geen dekking voor de schade (begroot op ruim 190.000 euro) aan de stallen van X. De adviseur is daarop door X aansprakelijk gesteld. X verwijt zijn adviseur dat hij niet verzekerd is voor hagelschade aan zijn bedrijfsgebouwen. Volgens X heeft de adviseur zijn taak verzaakt door niet te zorgen voor een passende verzekering. Een passende verzekering zou volgens X een uitgebreide verzekering geweest zijn die volledige dekking zou bieden. Het hof gaat, net als de rechtbank, niet mee in dit verwijt aan het adres van de adviseur. Want het hof stelt vast dat X indertijd zelf op het aanvraagformulier voor de verzekering de dekking 'brand/storm' heeft aangekruist. X had echter de mogelijkheid om op dit formulier ook te kunnen kiezen voor de dekking 'uitgebreid'. Het hof oordeelt verder dat X niet zelf aan de adviseur kenbaar



heeft gemaakt dat het voor hem van belang was om ook tegen (de gevolgen van) hagelschade verzekerd te zijn. Bovendien was het indertijd (medio jaren '90) toen deze verzekering gesloten werd in de branche waarin X toen opereerde, niet gebruikelijk om tegen hagelschade te verzekeren. Het lag volgens het hof dus niet op de weg van de adviseur om dit punt – ook ongevraagd – met X te bespreken. Het hof betreft in het oordeel ook dat asbestdaken over het algemeen bestand zijn tegen de hagelbuien die normaal gesproken in Nederland voorkomen. Volgens het hof was er daarom sprake van een passende verzekering bij aanvang van de relatie. X is tevens voor het anker gaan liggen dat de adviseur tijdens de looptijd van de verzekering had moeten adviseren om de dekking uit te breiden met een dekking voor hagelschade. Voor één van de stallen was immers (in 2007) wél een uitgebreide dekking gerealiseerd. X is van mening dat de adviseur toen ook voor de overige stallen een dergelijke dekking had moeten adviseren. Het hof gaat daar echter niet in mee. Want het hof stelt vast dat X deze uitgebreidere verzekering destijds is aangegaan omdat de mogelijkheid bestond om tegen een relatief lage premie te verzekeren. Er worden in deze loods alleen goederen opgeslagen en geen dieren gehouden. Het ligt volgens het hof niet voor de hand dat ook de andere gebouwen voor een relatief lage premie uitgebreid verzekerd hadden kunnen worden. Het hof is van oordeel dat de adviseur – ook zonder expliciete opdracht daartoe van X – ook in 2007 niet had hoeven begrijpen dat X

ook de verzekeringen van alle andere stallen eveneens qua dekking had willen uitbreiden. Ook het verwijt van X dat de adviseur niet uit zichzelf voor de risico's van (de gevolgen van) een 'supercel' heeft gewaarschuwd, treffen volgens het hof geen doel. Want volgens het hof is de mogelijkheid van een hagelbui met de kracht van een 'supercel' niet aan te merken als een bij de adviseur bekend feit waarop hij X uit hoofde van zijn zorgplicht attent had moeten maken. Volgens het hof was er sprake van een zodanig zeldzaam weerfenomeen dat dit niet een feit was waarop X geattendeerd had moeten worden. De adviseur had X er evenmin op hoeven wijzen dat een 'normale' hagelbui eveneens tot schade had kunnen leiden. Het hof herhaalt in dat verband dat de asbesthoudende golfplaten die op de stallen lagen over het algemeen bestand zijn tegen de hagelbuien die normaal gesproken in Nederland voorkomen. Een verplichte dekking voor hagelschade die voor de glastuinbouw wel geldt, bestaat niet voor de stenen bedrijfsgebouwen zoals die van X. Het hof komt daarmee samenvattend tot de slotsom dat van X verwacht had mogen worden dat hij zelf het risico op schade door een hagelbui inschat. Als X daartegen verzekerd had willen zijn, dan had hij dit op eigen initiatief aan zijn adviseur moeten laten weten. De vordering van X tot schadevergoeding strandt dus eveneens in hoger beroep.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.